

การพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขาดินประชานุกูล สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 13*

THE DEVELOPMENT OF ADDITIONAL CURRICULUM OF KRABI
STUDIES SUBJECT FOR STUDENTS IN MATHAYOM SUKSA 1 AT
KHAO DIN PRACHANUKUL SCHOOL, THE SECONDARY EDUCATION
SERVICE AREA OFFICE 13

อุดมศักดิ์ ไชยสาร

Audomsak Chaiyasan

นภาพร ัญญา

Napaporn Tunya

มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

Western University, Thailand

E-mail: udomsakx1@gmail.com

บทคัดย่อ

การพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขาดินประชานุกูล มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติม ให้มีประสิทธิภาพ 80/80 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังเรียนรู้ และ 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อหลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 จังหวัดกระบี่ 16 โรงเรียน จำนวน 3,660 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขาดินประชานุกูล จำนวน 40 คน มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบสอบถามความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรวิชาเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา 2) หลักสูตรเพิ่มเติมรายวิชากระบี่ศึกษา 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนตามหลักสูตร

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขาดินประชานุกูล มีประสิทธิภาพ 81.90 / 86.58 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

* Received 5 October 2020; Revised 22 January 2021; Accepted 11 February 2021

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรียนโดยใช้หลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชาการะปี่ศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชาการะปี่ศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.27

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติม, วิชาการะปี่ศึกษา, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ABSTRACT

The objectives of the development of additional curriculum for Krabi Studies Subject for students in Mathayom Suksa 1 at Khao Din Prachanukul School were to 1) develop the additional curriculum to be more effective at 80/80, 2) to compare the academic achievement of pretest and posttest of the students and to 3) study student satisfaction towards additional curriculum of Krabi Studies Subject. The population was 3,660 students of Mathayom Suksa 1 from 16 schools under the Secondary Educational Service Area Office 13, Krabi Province. The sample group was 40 students of Mathayom Suksa 1 at Khao Din Prachanukul School. The research instruments used for data collection were 1) needs assessment questionnaire for the development of an additional curriculum of Krabi Studies Subject 2) the additional curriculum of Krabi Studies Subject 3) Academic achievement test and 4) satisfaction questionnaire towards the learning based on this curriculum.

The findings of the research showed that:

1. the result of this development of the additional curriculum for Krabi Studies Subject of Mathayom Suksa 1 students at Khao Din Prachanukul School had an efficiency of 81.91 / 86.58 which was higher than the specified criteria

2. the result of comparison of achievement scores of students in Mathayom Suksa 1 by using the additional curriculum of Krabi Studies Subject revealed that posttest score was higher than the pretest at the statistical significance level of .01

3. the satisfaction of students towards the additional curriculum of Krabi Studies Subject in overall was at a high level with the total average of 4.27.

Keywords: the development of additional curriculum, Krabi Studies Subject, Mathayom suksa 1 students

บทนำ

การบูรณาการความรู้ที่เป็นสากลกับภูมิปัญญาท้องถิ่นจะต้องระดมภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นทั้งการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตาม อัยาศัย ผสมผสานความรู้ที่เป็นสากล มีความเป็นวิทยาศาสตร์ อธิบายได้ นำสิ่งที่อยู่รอบตัวผู้เรียนและเป็นปัญหาชุมชนไปสู่การเรียนการสอนมีวิธีการและการวางแผนดำเนินงานอย่างเหมาะสม ผสมผสานความรู้สากลตามหลักสูตร แกนกลางกับภูมิปัญญาท้องถิ่น สอดแทรก คุณธรรม จริยธรรม และสอดคล้องกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้วยการพัฒนาจากรายวิชาเดิมหรือจัดรายวิชาใหม่ (สุนนทิพย์ บุญสมบัติ, 2551)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 7 กระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ เคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเองมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้พัฒนาขึ้นเพื่อนำมาใช้ให้มีความเหมาะสมชัดเจน ทั้งเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด โครงสร้างเวลาเรียนของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้แต่ละชั้นปี ตลอดจนเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และมีความชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละระดับ โดยเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่มเติมได้ตามความพร้อมและจุดเน้นนอกจากนี้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดเป้าหมายที่มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ โดยกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ ทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ของแต่ละกลุ่ม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทุกคน ส่วนมาตรฐานการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ

สภาพปัญหาในชุมชนและสังคม และภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ ให้สถานศึกษาพัฒนาเพิ่มเติมได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545)

จังหวัดกระบี่ ตั้งขึ้นประมาณปี พ.ศ.2415 ซึ่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกฐานะขึ้นเป็นเมืองปกาไส และทรงพระราชทานนามว่า “เมืองกระบี่” เมื่อได้ประกาศตั้งขึ้นเป็นเมืองแล้ว โปรดเกล้าฯ ให้ตั้งที่ทำการอยู่ที่ตำบลกระบี่ใหญ่ (บ้านตลาดเก่า) ต่อมาในปี พ.ศ.2418 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แยกเมืองกระบี่ ออกจากการปกครองของเมืองนครศรีธรรมราช ซึ่งเรียกว่าทะเลหนานอก เมื่อศึกษาเรื่องราวในอดีตได้พบร่องรอยหลักฐานว่าบริเวณที่ตั้งของจังหวัดกระบี่ เคยเป็นที่อาศัยของมนุษย์มาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์และยาวนานกว่านั้นโดยนักโบราณคดีพบหลักฐานซากไพรเมต สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมชนิดหนึ่งที่เชื่อว่าเป็นต้นตระกูลเชื้อสายพันธุ์ของมนุษย์ ในส่วนการปกครอง ปัจจุบันจังหวัดกระบี่ประกอบด้วยทั้งหมด 8 อำเภอในส่วนเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของจังหวัดกระบี่ เป็นมรดกที่แสดงถึงความเป็นมาและความสำคัญทางวัฒนธรรมแห่งหนึ่งของภาคใต้ทั้งในด้านประวัติศาสตร์ ศาสนา ความเชื่อ พิธีกรรม วรรณกรรมพื้นบ้าน ดนตรี การละเล่น ตลอดจนอาหารที่เป็นเอกลักษณ์มีความโดดเด่นไม่แพ้จากจังหวัดอื่น พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดกระบี่เป็นป่าเขา จึงมีความอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรที่หลากหลาย มีทั้งป่าไม้ ภูเขา ทะเล พื้นที่ราบ รวมไปถึงแม่น้ำลำธารสายเล็ก ๆ จำนวนมาก ทรัพยากรธรรมชาติบางส่วนของจังหวัดกระบี่จึงกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญของประเทศ สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดกระบี่เป็นเทือกเขายาวทอดตัวไปในแนวเหนือใต้สลับกับสภาพพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาด และลอนชัน มีที่ราบชายฝั่งทะเลทางด้านตะวันตก บริเวณทางตอนใต้ มีสภาพภูมิประเทศเป็นภูเขากระจัดกระจายสลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่น ส่วนบริเวณทางตอนใต้สุด และตะวันตกเฉียงใต้ มีสภาพพื้นที่เป็นแบบลูกคลื่นลอนลาดจนถึงค่อนข้างราบเรียบ และมีภูเขาสูง ๆ ต่ำ ๆ สลับกันไป บริเวณด้านตะวันตกเป็นชายฝั่งติดกับทะเลอันดามัน ประกอบด้วยหมู่เกาะน้อยใหญ่ จำนวน 154 เกาะ แต่เป็นเกาะที่มีประชากรอาศัยอยู่เพียง 13 เกาะ เกาะที่มีความสำคัญ ได้แก่ เกาะลันตา และเกาะพีพี เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามติดอันดับของโลก (เกียรติประวัติ อนุรักษ์สื่อสกล, 2555)

การจัดการศึกษาในปัจจุบันต้องจัดให้เหมาะสมและครอบคลุมจุดประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผู้สอนจึงต้องศึกษาเป้าหมายและปรัชญาการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการ และผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด โดยพิจารณาเลือกนำไปใช้ออกแบบกิจกรรมที่หลากหลาย ให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม

ของโรงเรียน แหล่งความรู้ของท้องถิ่น และที่สำคัญคือสื่อการเรียนรู้เนื่องจากสื่อการเรียนรู้ ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งที่ใกล้ตัว ไปยังสิ่งที่ไกลตัว เพราะเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถดูดซับได้รวดเร็ว ดังนั้น จึงมีความสนใจพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติมรายวิชา ระเบียบศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ชีวิตจริงตามสภาพเศรษฐกิจสังคมของจังหวัดกระบี่ แทนที่จะเรียนรู้เรื่องไกลตัว ซึ่งทำให้ผู้เรียนไม่รู้จักตนเองไม่รู้จักชีวิตไม่เข้าใจและไม่มีความรู้สึกที่ดีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบตัวตนเองนอกจากนี้ การพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติมรายวิชา ระเบียบศึกษา จะช่วยปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความรักความผูกพันรวมทั้งภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติม วิชากระบี่ศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขาหินประดานุกูล จังหวัดกระบี่ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังเรียนรู้ รายวิชา ระเบียบศึกษา
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้หลักสูตรเพิ่มเติม วิชากระบี่ศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 13 จังหวัดกระบี่ จำนวน 16 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเหนือคลองประชารัฐ โรงเรียนสินปุนคุณวิทย์ โรงเรียนเขาหินประดานุกูล โรงเรียนพนมเบญจา โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย กระบี่ โรงเรียนคลองท่อมราชภัฏรังสรรค์ โรงเรียนคลองยางประชานุสรณ์ โรงเรียนคลองพนสฤดีพิทยา โรงเรียนลันตาราชประชาอุทิศ โรงเรียนลำทับประชานุเคราะห์ โรงเรียนอ่าวลึกประชาสรรค์ โรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล โรงเรียนเมืองกระบี่ โรงเรียนหนองทะเลวิทยา โรงเรียนปลายพระยาวิทยาคม โรงเรียนคลองหินพิทยาคม ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3,660 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขาหินประดานุกูล จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 13 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 กลุ่มตัวอย่างได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอน จำนวน 40 คน

รูปแบบการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรวิชาเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi - experimental research) โดยดำเนินการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างเดียว (one group pretest-posttest design)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรวิชาเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา
2. หลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนตามหลักสูตร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการสอบก่อนเรียน (pre-test) กับนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขาดินประชานุกูล จังหวัดกระบี่ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ 7 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์เป็นเวลา 20 สัปดาห์ 20 ชั่วโมง
3. ดำเนินการสอบหลังเรียน (post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดิม
4. วัดความพึงพอใจต่อการเรียน
5. นำผลการทดลองทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ดังนี้ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ประสิทธิภาพของหลักสูตร (Efficiency) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Independent t-test) ความยากง่ายของข้อสอบ (item difficulty, P) ความสามารถในการจำแนกผู้สอบตามระดับความสามารถ (item discrimination, R) ความเชื่อมั่น (Reliability)

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา

กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา จำนวน 15 คน จำแนกได้ดังนี้ คณะกรรมการสถานศึกษา 5 คน ผู้ปกครองนักเรียน 5 คน นักวิชาการวัฒนธรรมตำบลเขาดิน 2 คน ครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนเขาดินประชานุกูล 3 คน ผลการตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไป

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 60 และเป็นเพศหญิงร้อยละ 40 ในด้านอายุ ส่วนใหญ่อยู่ระหว่างอายุ 35 -39 ปี ร้อยละ 40 รองลงมาอยู่ระหว่างอายุ 40-44 ปี ร้อยละ 30 อยู่ระหว่างอายุ 30-34 ปี ร้อยละ 20 และน้อยสุดอยู่ระหว่างอายุ 45-49 ปี ร้อยละ 10 ในด้านการศึกษา ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับ มัธยมศึกษา ร้อยละ 50 ได้แก่ ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า ร้อยละ 30 และน้อยสุด ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 20 ในด้านภูมิสำเนา อยู่จังหวัดกระบี่ ส่วนใหญ่ตั้งรกรากมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ร้อยละ 70 รองลงมาย้ายมาจากที่อื่น ร้อยละ 30 ในด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวน ร้อยละ 40 รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 30 ประกอบอาชีพรับราชการ ร้อยละ 20 และน้อยสุดประกอบอาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 10

ตอนที่ 2 สอบถามความต้องการเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ด้านการนำหลักสูตรวิชาเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา ไปทำเป็นหลักสูตรสำหรับสอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สมควรหรือไม่ ส่วนใหญ่ตอบสมควร ร้อยละ 80 โดยเหตุผลส่วนใหญ่คืออยากให้นักเรียนได้มีความรู้และอนุรักษ์ทรัพยากรในท้องถิ่น และรองลงมาตอบไม่สมควร ร้อยละ 20 โดยเหตุผลส่วนใหญ่คืออยากให้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.2 ด้านความต้องการการสนับสนุนหรือให้ความร่วมมือในการนำหลักสูตรวิชาเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา มาใช้จัดการเรียนการสอนในโรงเรียนคิดเป็น ร้อยละ 100

2.3 ด้านการให้ความร่วมมือในการนำหลักสูตรวิชาเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา มาใช้จัดการเรียนการสอนในโรงเรียนในด้านใด การให้คำปรึกษา ร้อยละ 70 รองลงมาด้านการให้ความสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้ ร้อยละ 20 และน้อยที่สุดคือด้านการสนับสนุนงบประมาณ ร้อยละ 10

2.4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา เป็นการสร้างความตระหนักให้ผู้เรียนเกิดความรัก และหวงแหนในภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนจริงหรือไม่ ส่วนใหญ่ตอบเกิดความตระหนัก ร้อยละ 90 เพราะทำให้ผู้เรียนได้รู้เรื่องราวของท้องถิ่นตนเอง รองลงมาไม่เกิดความตระหนัก ร้อยละ 10 เพราะผู้เรียนเรียนเฉพาะที่โรงเรียน

2.5 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษาในสถานที่จริงหรือไม่ ส่วนใหญ่ตอบควรจัดในสถานที่จริง ร้อยละ 85 เพราะจะทำให้ผู้เรียนได้เห็นและลงมือปฏิบัติจริง รองลงมาไม่ควรจัด ร้อยละ 15 เพราะไม่มีเงินในการสนับสนุน

2.6 ด้านข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรวิชาเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา มาใช้จัดการเรียนการสอนในโรงเรียนอย่างไรบ้าง พบว่า ข้อเสนอแนะต้องการให้นักเรียนได้รับความรู้และอนุรักษ์ภูมิปัญญา วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เพื่อกระตุ้นการจัดการเรียนการสอนให้ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง และนำสื่อเทคโนโลยีทันสมัยมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้ไม่เกิดความน่าเบื่อ

ผลการพัฒนาหลักสูตร

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขาหินประดานุกูล ที่ทำกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดระหว่างเรียน และหลังเรียนโดยการทำแบบทดสอบ มีประสิทธิภาพเฉลี่ยร้อยละ 81.90 และหลังเรียนโดยการทำแบบทดสอบมีประสิทธิภาพเฉลี่ยร้อยละ 86.58

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรียนโดยใช้หลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อหลักสูตรเพิ่มเติม วิชากระบี่ศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.27 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา ไปถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้ หลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และสืบสานศิลปะในท้องถิ่นของตน หลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา สะท้อนให้เห็นถึงเอกลักษณ์วัฒนธรรมประเพณีของจังหวัดกระบี่ หลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา ทำให้นักเรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประวัติศาสตร์กับการดำเนินชีวิตของคนในจังหวัดกระบี่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.35 และข้อที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้กับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย 4.10

อภิปรายผล

จากการพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขาหินประดานุกูล มีประเด็นการอภิปรายผล ในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา พบว่า สถานศึกษามี นโยบายพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และมีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมุ่งให้ผู้เรียนเกิดทักษะทั้ง 3 ด้าน คือ ความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ มาตรา 7 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไข เพิ่มเติม ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการ ปกครองในระบอบประชาธิปไตย

อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพ กฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วย ตนเองอย่างต่อเนื่อง (สุนทิตพิย์ บุญสมบัติ, 2551) การบูรณาการความรู้ที่เป็นสากลกับภูมิปัญญาท้องถิ่นจะต้องระดมภูมิปัญญาท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นทั้งการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย โดยผสมผสานกับความรู้ที่เป็นสากล มีความเป็นวิทยาศาสตร์ อธิบายได้ นำสิ่งที่อยู่รอบตัวผู้เรียน และเป็นปัญหาชุมชนไปสู่การเรียนการสอนที่มีวิธีการและการวางแผนดำเนินงานอย่างเหมาะสมโดยผสมผสานความรู้สากลตามหลักสูตรแกนกลางกับภูมิปัญญาท้องถิ่น สอดแทรก คุณธรรม จริยธรรม สอดคล้องกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้วยการพัฒนาจากรายวิชาเดิม หรือจัดรายวิชาใหม่

จากการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง นักวิชาการวัฒนธรรม วิทยากรท้องถิ่น พบว่า ประชาชนในชุมชนมีความต้องการให้พัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้หลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษามีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยคิดว่าคุณภาพของหลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา เกิดจากการประเมินความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญ ผู้เรียนเกิดความสนใจ ตั้งใจเรียน มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ทำกิจกรรมระหว่างเรียนและทดสอบหลังเรียน ซึ่งนอกจากนี้งานวิจัยของ เขาวนันท ชันธเกช ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่องเทียนพรรษาจังหวัดอุบลราชธานี ชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรท้องถิ่นมีหลักการตอบสนองความต้องการและ ความสนใจของผู้เรียนและเป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพความต้องการของท้องถิ่น นักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนตาม หลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม เรื่องเทียนพรรษา จังหวัดอุบลราชธานี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (เขาวนันท ชันธเกช, 2550) และการศึกษางานวิจัยของ วาริ มะลิทอง เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรประเพณีท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองสะเดา อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน กำหนดให้ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการ ปฏิบัติจริงเหมาะสมกับสถานการณ์จริง การพัฒนาหลักสูตร มีองค์ประกอบ คือ หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง คำอธิบายรายวิชา สาระ ขอบข่ายเนื้อหา เวลาเรียน ผลการ เรียนรู้ที่

คาดหวัง เวลาเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการนำหลักสูตรไปทดลองใช้ พบว่า หลักสูตรประเพณีท้องถิ่นนักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในประเพณีท้องถิ่นหลังใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนการใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (วาริ มะลิตอง, 2550)

2. ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อาทิ เช่น จากหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สภาพบริบททั่วไปของจังหวัดกระบี่ ผู้เรียนเกิดความสนใจในการทำกิจกรรม มีความกระตือรือร้นในการเรียน ร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ศึกษามากับเพื่อนร่วมห้อง อีกทั้งหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของท้องถิ่น ผู้เรียนสนใจเรื่องราวในอดีตของจังหวัดกระบี่ทำให้เกิดข้อสงสัยและหาข้อมูลด้วยตนเอง โดยครูเล่าเรื่องราวและหาภาพที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์กระบี่ ซึ่งสอดคล้องกับ ขวาล แพร์ตกุล ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสำเร็จใน ด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพ ด้านต่าง ๆ ของสมอง นั่นคือสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ควรจะประกอบด้วยสิ่งสำคัญอย่างน้อย 3 สิ่ง คือ ความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพของสมองด้านต่าง ๆ (ขวาล แพร์ตกุล, 2552) และปราณี กองจินดา กล่าวไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้จากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน (ปราณี กองจินดา, 2549) นอกจากนี้งานวิจัยของ ดวงนภา จันคำ ได้พัฒนาหลักสูตรบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรม เรื่องรักษ์เอกลักษณ์ไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โครงการการศึกษาพหุภาษาศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษาจังหวัดชลบุรีโดยได้ข้อสรุปว่า หลักสูตรบูรณาการที่สร้างขึ้นมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมากมีองค์ประกอบครบถ้วนและเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้หลักสูตรบูรณาการสูงกว่า ก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทักษะการปฏิบัติงานของนักเรียนผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับ ดีมากและเจตคติต่อรักษ์เอกลักษณ์ไทยของนักเรียนหลังการเรียนด้วยหลักสูตรบูรณาการ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 (ดวงนภา จันคำ, 2554)

3. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนตามหลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา โดยประเมินหลังใช้หลักสูตร พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงว่าวิธีจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร ทำให้นักเรียนมีความรู้สึที่ดีต่อการเรียน ได้ปฏิบัติกิจกรรมจริง ทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มตัวอย่างเช่นในการจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวประวัติศาสตร์ของจังหวัดกระบี่

นักเรียนจะให้ความสนใจเป็นอย่างมากเพราะเป็นเรื่องที่ทำให้รู้ถึงความเป็นมาของจังหวัดกระบี่ อีกทั้งในหน่วยการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและภาษาท้องถิ่น เป็นสิ่งที่ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในระดับมาก เพราะมีความสนุกและได้รู้คำท้องถิ่นที่บางครั้งไม่เคยได้ฟังมาก่อน ซึ่ง สมยศ นาวิการ กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือต้องการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ครูผู้สอนซึ่งในปัจจุบันเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษา การทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้หรือพึงพอใจในการปฏิบัติงานมี 2 ลักษณะ คือ 1. ความพึงพอใจที่นำไปสู่การปฏิบัติ การตอบสนองความต้องการ ผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน 2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัล หรือผลตอบแทน ซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนจากภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมและผลตอบแทน (สมยศ นาวิการ , 2544) ซึ่งนอกจากนี้ มีงานวิจัยของ ปวีณา เนียมคำ ได้พัฒนาหลักสูตรมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมหนึ่งใหญ่วัดสว่างอารมณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยผลการวิจัยพบว่า 1. หลักสูตรมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมหนึ่งใหญ่วัดสว่างอารมณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีองค์ประกอบดังนี้ ความสำคัญ วิสัยทัศน์ โครงการสอน แนวการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร และแผนการจัดการเรียนรู้ 2. ผลการทดลองใช้หลักสูตร 2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2 ทักษะการขีดหนึ่งใหญ่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรียงลำดับจากมาก ไปน้อย ได้แก่ สิ่งที่ควรคำนึงขณะแสดง การเดินเส้า การลงเหลี่ยม และการขีดโครงไม้ไผ่ 3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนตามหลักสูตรมรดกภูมิปัญญาทาง วัฒนธรรมหนึ่งใหญ่วัดสว่างอารมณ์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ปวีณา เนียมคำ, 2558)

สรุป

จากการพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขาดินประชานุกูล ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขาดินประชานุกูล มีประสิทธิภาพซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรียนโดยใช้หลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับ นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จาก

หลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา ไปถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้ หลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และสืบสานศิลปะในท้องถิ่นของตน หลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา สะท้อนให้เห็นถึงเอกลักษณ์วัฒนธรรมประเพณีของจังหวัดกระบี่ หลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา ทำให้นักเรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประวัติศาสตร์กับการดำเนินชีวิตของคนในจังหวัดกระบี่

ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขาดินประชานุกูล ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้นำหลักสูตรไปใช้ ควรศึกษารายละเอียดของหลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา เพื่อความสะดวกและความเหมาะสมของการนำไปใช้

1.2 ครูผู้สอนสามารถนำหลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไปประยุกต์ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้โดยปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และเวลาเรียน

1.3 ควรมีการติดตามผลการใช้หลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชากระบี่ศึกษา หลังจากที่ได้สิ้นสุดการวิจัย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยกับนักเรียนในโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อเป็นการสร้างความตระหนักให้ผู้เรียนเกิดความรักและหวงแหนในท้องถิ่นของตนเอง

2.2 ควรทำการวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้และเข้าใจท้องถิ่นของตนเองตั้งแต่เยาว์วัย

2.3 ควรทำวิจัยพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติม พร้อมคู่มือการใช้หลักสูตรในทุกจังหวัดของประเทศไทย

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

เกียรติประวัติ อนุรักษ์ศิลป. (2555). ประวัติศาสตร์ไทย 77 จังหวัด. กรุงเทพมหานคร: ไทยควอลิตี้บุ๊ก.

ขวาล แพรัตกุล. (2552). เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

- เขาวนนท์ ชันธเกษ. (2550). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่องเทียนพรรษา จังหวัดอุบลราชธานี ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ดวงนภา จันคำ. (2554). การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่องรักษ์เอกลักษณ์ไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการการศึกษาพหุภาษา ศูนย์วิจัย และพัฒนาการศึกษาจังหวัดชลบุรี. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัย บูรพา.
- ปราณี กองจินดา. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และ ทักษะ การคิดเลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบชิปปาโดยใช้ แบบฝึกหัดที่เน้น ทักษะการคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือ ครู. ใน *วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ปวิษฐา เนียมคำ. (2558). การพัฒนาหลักสูตรมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมหนังใหญ่วัดสว่าง อารมณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- วารี มะลิทอง. (2550). การพัฒนาหลักสูตรประเพณีท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองสะเดา อำเภอสามชูก จังหวัดสุพรรณบุรี. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัย ราชภัฏเทพสตรี.
- สมยศ นาวิการ. (2544). *การบริหารเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บรรณกิจ.
- สุนทวิทย์ บุญสมบัติ. (2551). *การสอนแบบบูรณาการ ใน ประมวลสาระชุดวิชาวิทยาการ การจัดการเรียนรู้ หน่วยที่ 14. นนทบุรี. บัณฑิตศึกษา, สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.*